

[Aksel Larsen.]

Anker Jørgensens udtalelse om, at det var da godt, vi fik forhandlingen her. Han takkede oven i købet statsministeren og sagde: først igennem denne debat og igennem statsministerens udtalelser her i tinget er det blevet klart for befolkningen, hvad det er for noget ondt, regeringen vil. Jeg har ikke noget imod, at der kan være uenighed i socialdemokratiet, men jeg synes, at hr. Per Hækkerup skulle diskutere med sin partifælle og ikke med mig, når det er hans partifælle, han er uenig med.

Der kan naturligvis også være forskellige vurderinger af, hvorvidt man bør forhandle eller ikke forhandle med regeringen. Jeg tror egentlig, hr. Per Hækkerup og jeg er enige om, at vi godt vil forhandle med regeringen, hvis regeringen vil komme med et forhandlingsoplæg. Men det har den ikke gjort, der har ingen mulighed været for at forhandle med regeringen i 21 mands udvalget. Derfor er det rimeligt, at vi får forhandlingerne herind i salen eller i det mindste forsøger at føre forhandlinger her.

Regeringspartiernes ordførere og også statsministeren har næsten med fanatisme sagt, at det skam ikke er lønmodtagerne, de er ude efter, de vil føre indkomstpolitik i almindelighed. Men det beklagelige er blot, at der i regeringens oplæg intet er om indkomstpolitik i almindelighed. Der er ikke andet, end hvad man kan gøre ved lønmodtagerne eller imod lønmodtagerne.

Hvad sagde ikke statsministeren til forsvaret for dette med 1967, som blev bragt ind i debatten på foranledning af de konservatives ordfører? Han sagde: man må da være klar over, man må da huske, at der var særlige årsager til, at de radikale dengang ikke kunne acceptere, at der blev indefrosset en dyrtidsportion; det var, fordi der var andre ting med. Ja, dér har vi det netop. De andre ting, der var med, var 300 mill. kr.s engangsskat, der skulle pålignes ikke-lønmodtagere. Det, at byrderne ikke ensidigt skulle lægges på lønmodtagerne, ville den nuværende statsminister ikke finde sig i. Kun over hans lig skulle man gennemføre noget sådant. Nej, det skulle ensidigt være rettet mod lønmodtagerne. Jeg ved udmærket, at det var den argumentation, det ærede medlem hr. Hilmar Baunsgaard brugte, da vi

havde debatten og afstemningerne den 15. december, og det harmonerer udmærket med regeringens politik nu, som er en lønstoppolitik, som er en politik vendt mod lønmodtagerne, og hvor regeringen — så kan den forsøge at snakke sig væk fra det, så længe den vil — stadig væk kredser om dette, at det, det drejer sig om, er at få slået den automatiske pristalsregulering for lønmodtagere ihjel.

Ja, så har vi vist fået så megen klarhed, som det er muligt at få af denne regering, og så kan man alligevel tillade sig at gentage det spørgsmål, jeg har stillet før: hvad vil regeringen så gøre? Har den en politik, og hvis den har den politik, vi får indtryk af her, hvordan vil den så gennemføre den? Det er åbenbart ikke let. Undskyld, at jeg citerer en klassiker, men det er jeg lidt slem til. Det er igen finansministeren, som talte på det konservative landsrådsmøde og bl. a. sagde følgende, som han gerne vil høre gentaget:

„Da vi kom i regeringen, var vi ledsaget af alle gode ønsker, og mange af vore tillidsmænd forestillede sig vel, at nu gik vi ind til det forjættede land. Det var som et fata morgana. De forestillede sig prægtige slotte, rislende kilder og gode og velnærede kameler. Først forsvinder slottene. Så svinder kilderne. Til sidst står man tilbage med kamelerne. Det er dem, det gælder om at sluge, og så begynder det rigtig for alvor.“

Ja, jeg forstår, at man ikke har det godt, når man sidder i denne regering. Men jeg må sige, at lignelsen havde været lidt bedre, hvis finansministeren havde sagt det, som er det rigtige, nemlig at da man dannede den nuværende regering, havde man givet vælgerne det indtryk, at når vi fik denne regering, var der et fata morgana af oaser, pragtfulde slotte, rislende kilder og velnærede kameler. Men så forsvandt oaserne, så forsvandt slottene, så forsvandt kilderne, og nu står befolkningen tilbage med kamelerne i regeringen, og dem kan man ikke blive ved med at sluge!

Derfor er det, jeg spørger denne regering: hvad vil den gøre? Regeringen har uden nogen som helst tvivl den opfattelse, at det er lønningerne, det drejer sig om; de skal holdes nede, og vi skal have slået pristalsre-